

Παναγιώτης Λάρκου για ΑΚΕΛ: «Δεν μπορείς να νικήσεις το τέρας, αν αρχίσεις να του μοιάζεις» Featured

By Lemesolian (/Index.php/2019/itemlist/user/696-lemesolian.html) | *May 31, 2021*
| Be the first to comment! (/index.php/2018-12-20-09-57-23/item/60311-2021-05-31-09-53-36.html#itemCommentsAnchor)

ΕΝΗΜΕΡΩΣΗ (/index.php/2018-12-20-09-57-23.html)

Ο Παναγιώτης Λάρκου ήταν υποψήφιος βουλευτής Λεμεσού με το ΑΚΕΛ. Στην εκλογική διαδικασία πήρε 1316 και ήρθε στην 9η θέση. Ο κ.Λάρκου ευχαριστώντας τον κόσμο που τον εμπιστεύτηκε με την ψήφο του, ζήτησε και μια «μεγάλη συγγνώμη». Σε ό,τι αφορά το ΑΚΕΛ κι επειδή δεν είναι στο δικό τους συνέδριο (θα γίνει εκτός απροόπτου τον Ιούνιο) μιας και δεν είναι μέλος, μίλησε δημόσια.

Ο κ.Λάρκου έγραψε τα πιο κάτω:

«Μόλις ολοκλήρωσα τις εργασίες του τακτικού εσωτερικού μου συνεδρίου.
Κι ενώ θα ήθελα να χαρίσω ένα τεράστιο ευχαριστώ, νιώθω πως το σωστό είναι να ζητήσω μια μεγάλη συγγνώμη.
Από όλους τους φίλους, τους γνωστούς και αγνώστους που πήγαν στην κάλπη, συγγνώμη που δεν κατάφερα να ακουστώ πιο δυνατά ή πιο καθαρά ή πιο γοητευτικά.
Συγγνώμη που δεν κατάφερα να εμπνεύσω περισσότερους.
Συγγνώμη που το τέταρτο χρώμα της Βουλής είναι το μαύρο.
Αν σας έκανα να νιώσετε ελπίδα μόνο και μόνο για να είναι το χαστούκι πιο δυνατό, συγγνώμη.
Σε ό,τι αφορά στο ΑΚΕΛ κι επειδή δεν θα είμαι στο δικό τους συνέδριο μιας και δεν είμαι μέλος να αφήσω εδώ δημόσια αυτά που έλεγα και εσωτερικά τον τελευταίο καιρό.
Δεν μπορείς να νικήσεις το τέρας, αν αρχίσεις να του μοιάζεις.
Δεν μπορείς να φέρεις την αλλαγή αν αλλάξεις τη βιτρίνα σου, αλλά έχεις κατεβάσει τα ρολά και δεν βλέπει κανείς μέσα.
Δεν μπορείς να πείσεις για την ποιότητα του ψηφοδελτίου σου όταν στη μοναδική δημόσια συγκέντρωση οι υποψήφιοι κάθονται φρόνιμα σε μια καρέκλα, χωρίς το δικαίωμα να εκφέρουν λόγο. Κανείς δεν ψηφίστηκε επειδή μπορεί να κάθεται φρόνιμα σε μια καρέκλα.
Και σίγουρα δεν μπορείς να προσεγγίσεις τους νέους αν οι νέοι υποψήφιοι σου αναλώνονται σε πρωινά πεντάλεπτα (την ώρα που οι συνομήλικοι τους είναι στη δουλειά) και στα βραδινά πάνελ εκεί που μετράει, παίζεις την ίδια κασέτα.
Είδα πολλά εσωτερικά δάκτυλα να σηκώνονται τους τελευταίους μήνες.
Και αντί να δείχνουν ποιος είναι ο καλύτερος για να ψηφιστεί, να δείχνουν ποιον δεν θέλουμε, ποιος δεν κάνει, ποιον να μην στηρίξουμε άδικα γιατί αν ναι, μπορεί να βγει ο άλλος. Καλά. Αφού δεν τους θέλατε, τι τους βάλατε; Και μετά ανεμίζατε τα δάκτυλα;
Όταν ανεμίζουν πολλά δάκτυλα, στο τέλος πάντα βγαίνει κάποιο μάτι.
Δυστυχώς.
Στη δουλειά μου (όσοι την κάνουν σοβαρά), αν μια παράσταση δεν αρέσει, δε λέμε φταίει το κοινό που είναι απαίδευτο.
Καθόμαστε να δούμε πού κάναμε λάθος εμείς.
Στη δουλειά μου, ξέρουμε πως το αποτέλεσμα είναι τόσο καλό, όσο ο χειρότερος ηθοποιός της ομάδας.
Στη δουλειά μου όταν τρώμε χαστούκια δεν γυρίζουμε το άλλο μάγουλο. Γυρνάμε το χέρι και χώνουμε άλλο ένα χαστούκι εμείς οι ίδιοι στο ίδιο μάγουλο, μπας και συνέλθουμε.
Με όσους αντέχουν ακόμα θα ξαναβρεθούμε στο δρόμο, έξω από τη Βουλή, για όσο χρειαστεί. Μέχρι ο δρόμος να οδηγήσει πάλι στην κάλπη.
Καλημέρα και καλή τύχη».